

ה"ת 687/03/19 - מחצבות והשקעות אלעולה בע"מ נגד מדינת ישראל 2. אנואר אבו זינה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 687-03-19 מחצבות והשקעות אלעולה בע"מ נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
מבקשת מחצבות והשקעות אלעולה בע"מ
נגד
משיבים 1. מדינת ישראל 2. אנואר אבו זינה

החלטה

1. לפני בקשה נוספת, רביעית במספר, להחזרת תפוס (להלן: "**הבקשה**") לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**").

2. כפי שפורט בהחלטות קודמות ובקליפת האגוז: ביום 13.2.18 אירעה תאונה קטלנית בכביש 6 בה קיפחו את חייהם 3 חיילי צה"ל. בתאונה הייתה מעורבת משאית מ.ר. 2907476 (להלן: "**המשאית**" או "**התפוס**"), בה נהג הנאשם (להלן: "**המשיב 2**") שכיר בחברת "מחצבות והשקעות אלעולה בע"מ" (להלן: "**המבקשת**") שהינה בעלת המשאית.

3. נגד המשיב 2 הוגש כתב אישום בגין עבירת גרם מוות ברשלנות. המשאית, בגינה הוגשה הבקשה שלפני, משמשת כראיה בהליך הפלילי (תיק גמ"ר 4698-07-18 **מד"י נ' אבו זינה**) המצוי בשלב שמיעת ההוכחות, במהלך פרשת תביעה. בעת הזו, חקירת עד התביעה הבוחן הראשי - הסתיימה. לצורך שמיעת יתר ראיות התביעה, לרבות עדותם של בוחנים נוספים אשר ביצעו בתיק פעולות חקירה שונות, נקבעו 5 דיונים נוספים. האחרון בהם, קבוע ליום 29.6.20.

הליכים קודמים:

4. ביום 3.3.19 הגישה המבקשת בקשה להשבת התפוס - המשאית. המאשימה (להלן: "**המשיבה**") התנגדה בעבר להחזרת המשאית, עקב היותה ראיה משמעותית בהליך. ב"כ המשיב 2 התנגד להשבת המשאית. בהחלטתי מיום 10.6.19 קבעתי כי טרם בשלה העת להורות על השבת התפוס, נוכח השלב הדיוני וחומרת

העבירות המיוחסות. ביום 30.6.19 נדחה ערר על החלטתי בבית משפט המחוזי מרכז (בע"ח 45200-06-19), שם נקבע כי: **"מול זכותה של החברה המבקשת ליהנות מקניינה עומדת זכותו הנטענת של הנאשם, המשיב 2, להגנה מלאה במסגרת ההליך הפלילי לרבות האפשרות של בדיקת המשאית על ידי מומחה לאחר שמיעת ראיות התביעה והכל - כאשר אנו זוכרים שאין חקר לתבונה סגור מוכשר"** (ההדגשה אינה במקור, א.נ.).

5. ערר שהוגש לבית המשפט העליון, נדחה אף הוא (ר': בש"פ 4568/19 **מחצבות והשקעות אלעולה בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.07.2019)).

6. חודשים ספורים לאחר מכן, בדיון שנערך ביום 8.9.19 קבעתי כי אין מקום לקבל את הבקשה להשבת התפוס.

7. ביום 23.7.20 הוגשה בקשה נוספת להשבת המשאית. נטען לקיומה של פגיעה כלכלית מתמשכת נוכח חלוף הזמן. המשיבה הסכימה להשבת המשאית, והציעה מתווה לפיו המשאית תוחזר, לאחר שיינתן פרק זמן קצוב לבדיקת המשאית על ידי מומחה מטעם משיב 2, ולאחר שתירשם הצהרתו של ב"כ משיב 2 לפיו לא תעלה מצדו כל טענה לקיומו של נזק ראייתי נוכח השבת המשאית. ב"כ המשיב 2 שב וחזר על טענותיו בהקשר לפגיעה ביכולת מרשו להתגונן והתנגד לכל מתווה או הצעה שתאפשר השבת המשאית לבעליה, בכפוף להצהרה כאמור. בדיון מיום 7.9.20 מסר כי יוכל לשקול השבת המשאית לאחר סיום חקירת הבוחן, אך הדגיש כי ישנם בוחנים נוספים שעדותם צריכה להישמע. בהחלטתי מיום 22.10.20 דחיתי את הבקשה להשבת המשאית, בין השאר, מכיוון וההליך העיקרי (גמ"ר 4698-07-18 **מד"י נ' אבו זינה**) מצוי במהלך פרשת תביעה וכי טרם הסתיימה חקירתו הנגדית של הבוחן. עוד קבעתי, כי יש לשוב ולבחון בקשה להשבת המשאית בתום עדות בוחן התביעה.

8. ביום 6.1.21 הוגשה בקשה נוספת להשבת המשאית - הבקשה שלפני.

9. לטענת ב"כ המבקשת, עדותו של עד התביעה הבוחן, הסתיימה. מדובר במשאית שתפוסה בידי המשיבה כשלוש שנים, ותפיסתה מהווה פגיעה כלכלית משמעותית במבקשת. ב"כ המבקשת הביע הסכמתו למתווה שהציעה המאשימה, לפיו ייקצב פרק זמן למשיב 2 לבדוק את המשאית על ידי מומחה מטעמו ולאחר מכן, תוחזר המשאית לבעליה (להלן: **"המתווה"**). עוד ביקש ב"כ המבקשת, כי מנוף להרמה ופלטה למשא המחוברים למשאית, יושבו לידיה באופן מידי, שכן החזקתם אינה נדרשת כלל ועיקר.

10. המשיבה לא התנגדה לבקשה, וחזרה על הצעתה למתווה מיום 27.7.20.

11.ב"כ משיב 2 התנגד לבקשה ולמתווה המוצע. לדבריו, ישנם בוחנים נוספים הצפויים להעיד. עוד הוסיף כי עדותו של קצין בוחנים הרחיבה זירת המחלוקת וטרם הסתיימה. ב"כ משיב 2 הוסיף כי: **"לאחר שהבוחנים יסיימו את עדותם, נוכל לשלוח את הבוחן שלנו שייתן חוות דעת... לשאלת בית המשפט מדוע אנחנו לא בודקים את האוטו לפני, אני משיב שיש לי את הזכות להעלות את העובדות בפני כל העדים, אני לא סבור שיש מקום לעשות את זה בצורה אחרת"** (ר' פרוט' הדיון מיום 24.2.21 עמ' 18).

דין והכרעה

12.הסמכות החוקית לתפיסת חפצים קבועה בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 (להלן: **"הפקודה"**), הקובע: **"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה"**.

13.בקשת להשבת החפץ, מקורה בסעיף 34 לפקודה, ותכליות התפיסה הן מניעתיות, ראייתיות ועונשיות (ר': רע"פ 1792/99 גאלי נ' **משטרת ישראל**, רע"פ 7600/08 אברם נ' **מדינת ישראל**).

14.חשיבות בחינת התנאים בהם ניתן להשיב התפוס, נקבעו בבש"פ 342/06 חב' **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, [פורסם בנבו], 12.3.06), שאוזכר בהרחבה בהחלטותי הקודמות.

15.בעניינינו, נתפסה משאית בשל עבירה אשר לכאורה בוצעה באמצעותה.

16.האינטרסים השונים של הצדדים עומדים על כף המאזניים, ושומה על בית המשפט לאזן בניהם באופן הנכון והמתחייב מן הנסיבות (**בעניין זה ר' למשל: בשפ 4073/13 אילנה ראדה נ' מדינת ישראל**). מחד, מדובר בקניינה של המבקשת ובנזק כלכלי מתמשך. ומאידך, חשש לפגיעה בהגנתו של נאשם בהליך פלילי.

17.ב"כ משיב 2 התנגד לבקשה, כאשר לטענתו השבת המשאית תפגום ביכולתו של משיב 2 להתגונן כראוי, וכדבריו: **"אני לא צריך את המשאית, אני מנהל משפט פלילי כנגד הנאשם שאני מייצג, אני לא סבור שאני בשלב כלשהו של המשפט צריך לוותר על ראייה שבמידה ובעתיד בית המשפט ירצה להתרשם או לשלוח מומחה מטעמו לא ניתן יהיה לעשות זאת ואח"כ יגידו אתה וויתרת. אני לא אוותר כל עוד לא יסתיים ההליך המשפטי הזה"** (ר' פרוט' הדיון מיום 24.2.21 עמ' 19).

18.על איזונים ומידתיות, נקבע ברע"פ 1792/99 גאלי נ' **משטרת ישראל** כדלקמן: **"ומכאן עשויה שתילמד**

חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית המשפט... אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס". הדברים יפים, אף למקרה שלפני.

19. עיינתי בבקשה, בתגובה לה, במסמכים המצורפים ובהחלטות קודמות. המשאית התפוסה משמשת כראיה מרכזית בהליך פלילי המתנהל כנגד הנאשם, באמצעותה, לכאורה, בוצעה העבירה. ההליך העיקרי (גמ"ר 4698-07-18 מד"י נ' אבו זינה) מצוי בשלב ההוכחות, כאשר חקירת הבוחן הראשי הגיעה לסיומה. נקבעו 5 דיוני הוכחות נוספים, בהם צפויים להעיד בוחנים נוספים.

20. שקלתי את הפגיעה המתמשכת בזכויות המבקשת בעלת המשאית, זה כשלוש שנים. עוד שקלתי את חומרת העבירות המיוחסות למשיב 2 ואת התכלית הראייתית הדורשת את המשך תפיסת המשאית והכוונה לעשות בה שימוש כראיה מרכזית בהליך הפלילי.

21. צודק ב"כ המבקשת בטענתו לפיה למשך הזמן שחלף ממועד תפיסת המשאית ועד היום, ישנה משמעות ונקודת האיזון השתנתה.

22. יש ממש בטענות ב"כ משיב 2 אשר לזכות המשיב 2 להליך הוגן. אכן מובן לי השימוש הנדרש לטענתו, במשאית, כראיה מרכזית במשפט. יחד עם זאת, לאור חלוף הזמן המשמעותי - כשלוש שנים, יש להתחשב גם בפגיעה הנטענת, ולערך איזונים בראי הזמן שחלף.

23. המשיבה הציעה כאמור מתווה לפיו המשאית תוחזר בכפוף להצהרת המשיב 2 כי מומחה מטעמו בדק את המשאית ולא תועלה כל טענה לקושי ראייתי עקב החזרתה. עוד הוצע לקצוב את הזמן למתן הצהרה זו. מצאתי כי המתווה, בעת הזו ובנסיבות שלפני, ראוי, הוגן ומאזן בין האינטרסים המנוגדים של הצדדים. אף אם נמנע ב"כ משיב 2 מהצהרה כאמור.

24. בחנתי את הצעתו החלופית של ב"כ המבקשת מיום 4.3.21, ומצאתי כי אין בה ממש.

25. בבש"פ 555/07 יחיא נ' משטרת אריאל (לא פורסם, 6.3.07) התבררה הפגיעה בזכות קניינו של בעל התפוס אל מול האינטרס הציבורי בקיום הליך משפטי המגשים תכלית ההליך הפלילי: **"התפיסה פוגעת מעצם מהותה בזכות האדם לקניין; לפיכך בבצוע סמכות התפיסה ושחרור הנכס יש לאזן איזון ראוי בין מידת הפגיעה ההכרחית בקניינו של אדם כדי להגשים את תכלית ההליך הפלילי, לבין הצורך בהשגת האינטרס**

הציבורי הטמון בהחזקת המשטרה בחפץ הנגוע בכתם העבירה או אמור לשמש ראייה במשפט. הצורך באיזון ראוי, כאמור, קיים לא רק בשלב התפיסה גופו אלא גם לאחר מכן, וכל עוד המשטרה מחזיקה בתפוס, וכן בשלב שבו יש להכריע אם יש מקום לשחרור החפץ" (ר' פסקה 12).

26. נוכח פרק הזמן המשמעותי שחלף - השתנתה נקודת האיזון. המתווה שהוצע - יש בו כדי להקפיא מצב קיים ולתעדו באמצעים אלקטרוניים.

27. לפיכך, אני מורה על השבת המשאית לבעליה, בתום 30 יום מהיום. בפרק זמן זה, יוכל ב"כ משיב 2 לערוך בדיקות למשאית על ידי מומחה מטעמו, לצלמה ולתעד מצבה, לרבות הנזקים בה ולהשתמש בתיעוד להוכחת טענותיו.

28. מורה על השבת מנוף להרמה ופלטה למשא המחוברים למשאית - לידי המבקשת. השבתם תעשה לאלתר.

29. מורה על איסור דיספוזיציה במשאית. להבטחת תנאי זה יופקד סכום מזומן של 10,000 ₪. כמו כן תיחתם ערבות צד ג' על ידי נציג מוסמך של בעליה הרשום של המשאית בסך 50,000 ₪.

30. כיוון ונקבע פרק זמן כאמור של 30 יום אין צורך במתן עיכוב ביצוע להחלטה וב"כ הצדדים יוכלו לערוך בפרק זמן זה לערכאה גבוהה.

31. המזכירות תעביר החלטתי לידיעת ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אדר תשפ"א, 07 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.